

Waar trekken we de grens?

De waarde van onze open grenzen in Europa staat ter discussie. Na de aanslagen in Parijs kwamen de ministers van Veiligheid en Justitie uit heel Europa samen om te praten over de maatregelen, die genomen moeten worden om terreuraanslagen te voorkomen. Onze veiligheid staat voorop. We moeten voorkomen dat Jihadisten Europa binnen kunnen komen. Er moet dus strenger gecontroleerd worden, zeker aan onze buitengrenzen. Door de aanslagen komt echter ook het vrije reizen binnen Europa onder druk te staan.

Eén van de verdachten van de aanslag in Parijs vluchtte namelijk na de terreurdaad van Parijs naar Brussel. Door het Verdrag van Schengen, dat in 1985 werd ondertekend, zijn de grenscontroles binnen Europa opgeheven. Het wegnemen van deze drempels heeft ons veel vooruitgang opgeleverd. Europa bestaat namelijk bij open interne grenzen. We kunnen ons niet eens meer voorstellen dat onze vrachtauto's weer stil staan tussen Nederland en België. Waar trekken we nu de letterlijke en figuurlijke grens?

Waar dat nodig is. Dat betekent wél controleren aan de buitengrenzen, maar niet aan de binnengrenzen. We moeten de economische groei die de open grenzen ons in Europa hebben opgeleverd, behouden. We kunnen niet meer zonder. Vooral Nederland niet, als één van de grootste distributielanden in Europa. Wij profiteren hier iedere dag van. Nederland verdient bijvoorbeeld jaarlijks 120 miljard euro aan export binnen de Europese Unie. De Schengenzone, de vrije Europees ruimte heeft welvaart gebracht. Maar het betekent niet dat illegaliteit of grensoverschrijdende criminaliteit en terreur moeten kunnen plaatsvinden.

Onze open binnengrenzen kunnen alléén open blijven met strengere buitengrenzen. Onze buitengrenzen zijn de laatste tijd op de proef gesteld. We zien dit bij de grote vluchtelingenstroom, met name uit Syrië. De Europese landen verkeren in tweestrijd. Europa heeft immers de verplichting uit de internationale verdragen om vluchtelingen op te nemen. De Europese lidstaten hebben daarnaast de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van hun eigen inwoners.

Europese samenwerking is juist nu hard nodig. Het gaat om solidariteit en stabiliteit. Niet alleen de lidstaten aan de buitengrenzen zijn verantwoordelijk voor de controle; alle landen samen moeten deze grenzen beter gaan bewaken. Niet alleen met fraaie woorden en weinig daden, zoals tot nu toe. Het EU geld gaat nu vooral naar landbouw, wegen en de regio's. Grenscontroles waren het kind van de rekening. Dit zal nu gaan veranderen. Het Europees Parlement steunt deze aanpak. Ook hebben we ingestemd met de oproep om alle buitenlandse strijders onder rechterlijk toezicht te plaatsen.

Grenzen worden weer belangrijk Ik ben er niet voor terug te vallen in oude tijden. Ook een mini-Schengen, met de Benelux of groter. Daar is geen aanleiding toe. Goede afspraken over de opname van vluchtelingen en gezamenlijke actie aan de buitengrenzen moeten de koers bepalen.

Maar het gaat mij niet om de grenzen alleen; ook de grensgebieden verdienen aandacht. Zo heeft succesvolle samenwerking met Marokko en Tunesië de vluchtelingenstroom uit Noord-Afrika verminderd. Ook het geld voor de opvangkampen in Turkije past in deze aanpak. Het 'goede burens beleid' van de EU verdient de volle aandacht. Bij het debat over de grenzen is het goed ruimer te denken. Een goede buur is ook hier beter dan een verre vriend.

Ik dank u wel.

Lambert van Nistelrooij

Lid Europees Parlement CDA